(2). தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) ஆறும் திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 43/72).

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Mr. Chairman, Sir, I beg to move—

"That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Sixth Amendment Bill, 1972 *(L.A. Bill No. 43 of 1972), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

Under the existing section 18 (3) of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961), the surplus land vests in the Government with effect from the date of the publication of the notification under sub-section (1) of section 18. This notification is published after all the procedural formalities are complied with. Though section 7 prohibits that no person should hold land in excess of the ceiling area after the date of the commencement of the Act, by reason of sub-section (3) of section 18, the owner continues to be in possession of the surplus land after the date of the commencement of the Act and before the date of the vesting of the surplus land in the Government. In some cases this period ranges to some years, during which the owner continues to enjoy the surplus land. It has been suggested that, having regard to the spirit of the land reform measure, the surplus lands as finally declared by the competent authority should vest in the Government even from the date of the commencement of the Act which is the crucial date for the purposes of fixing the ceiling area and that the owner of the land or any person deriving benefit therefrom should be made liable to pay to the Government an amount as compensation for the use and occupation of the land for the period for which he was in possession of the surplus land. Clause 3(2) of the Bill seeks to achieve this object.

Under section 22, any transfer made after the date of the commencement of the Act but before the notified date is declared void by the authorised officer if such transfer defeats the provisions of the Act. Under section 10(4), the owner has the option to choose the land which is to be included within his ceiling area. In many cases the owners of land who have transferred the land during the period mentioned in section 22, have indicated in their return their desire that the land so transferred, and which transfer has been declared void, should be taken by the Government as surplus land. This results in a double advantage to the landowner, namely, that in addition to the consideration received by him from the purchaser, he is entitled to compensation from the Government for such surplus land. The Government have decided that such unintended benefit should not enure to the owner of the land

*84—86ஆம் பக்கங்களில் II-இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

and that lands the transfer of which was declared void under section 22 should be compulsorily included within the ceiling area of the transfer or by the authorised officer, without affecting the rights of the transferee. The result will be that the purchaser will not be disturbed from the possession of his land and the transferor will not be entitled to any compensation. Clause 3(1) of the Bill seeks to achieve this object.

Under section 21-A as amended by clause 3(8) of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Third Amendment Bill, 1972, partition is permissible between the 15th February 1970 and the 2nd October 1970. The intention is that the partitions effected to defeat the purpose of the Act made after the 2nd October 1970 and during the period referred to in section 22, should not be permitted. Clause 4 of the Bill seeks to achieve this object.

A new section 88-A is proposed to be inserted in the Act providing for punishment for those persons who have specified in their return that the lands, the transfer of which was declared void under section 22, should be taken over by the Government as surplus land of the transferor. Clause 5 of the Bill seeks to achieve this object.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

தலைவர் அவர்களே, சுருக்கமாக இதில் இருப்பதைச் சொன்னேன். இதில் இருக்கக் கூடியவை இரண்டு மூன்று திருத்தங்கள்தான். இது என்ன திருத்தம் என்று கேட்டால், ஒருவருக்கு அதிகபட்ச நிலமிருந்து இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதியில் அதிகமாக நிலம் இருந்தால், இந்த நடைமுறை விதிகளைக் கடைப் பிடித்த பிறகு தான் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நிலமிருக்கிறது என்று பார்த்து அதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. இதில்
பி.ப. 5.00 நாம் முடிவெடுப்பதற்கு முன் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகிறது. இதைத் தடுக்க சில விதிகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அது என்னவென்று கேட்டால், அதிகமாக நிலம் இருந்தால், ஒருவருக்கு அது அதிகமா என்று தீர்மானிக்கிற நாள்வரை அந்த நிலத்தை அவர் அனுபவிப்பதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். இப்போது அதை அவர்களே அனுபவித்து வருகிறார்கள். அது கூடாது. இப்படி அவர்கள் அனுபவிப்பதைத் தடுக்க சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். உதாரணமாக, ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஒருவருக்கு 200 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. சட்டப்படி இருக்க முடியாது. ஆனால் அனுபவத்தைப் பேசுகிறேன். ஒருவருக்கு 25 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. மீதம் 175 ஏக்கர் நிலத்தை உபரி நிலம் என்று நிர்ணயிக்கிற காலம்வரை அவர் அதை அனுபவித்து வருகிறார். அதை அரசாங்கம் எடுக்கப் போகிற நேரத்தில் அந்த நிலச் சொந்தக்காரர் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மனு போட்டுவிட்டு அந்த நிலத்தை அனுபவித்து வருகிறார். அப்படி வருகிற நேரத்தில் அதற்காக ஒரு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். அவருடைய நிலத்தை முன்பே நாம் எடுத்திருந்தால், இன்னொரு நிலமில்லாதவருக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுத்திருப்போம். இப்படி ஒருவர் அந்த நிலத்தை அனுபவிக்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

1972 டிசம்பர் 14] திரு. ப. உ. சண்ம்முகம்]

அடுத்து, இன்னொரு பிரிவைச் சேர்த்திருக்கிறேம். சில பேர்கள்உபரி நிலம் எவ்வளவு என்று தீர்மானிப்பதற்கு முன்னுல் தங்களுக்கு இருக்கிற உபரி நிலத்தை விற்று விடுகிருர்கள். அப்படி விற்றுவிடுகிறபோது, விவசாயிக்கு ஒரு சலுகை இருக்கிறது. அதற்கு விவசாயி எந்த நிலம் சொந்த நிலம், எது உபரி நிலம் என்று சொல்லலாம் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு விற்றுவிட்ட நிலம் உபரி என்று சொல்கிருர். இப்படி விற்று விட்ட நிலத்தை உபரி நிலம் என்று சொல்லலாம் என்று உரிமை இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர் இப்படிச் செய்வதால் வாங்குகிற ஏழை தான் அதில் ஏமாந்து போகிருர். இப்படி ஏமாறக் கூடாதென்பதற்காகப் புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறேம். இப்படி நிலச் சொந்தக்காரர் விற்றுவிட்ட நிலம் உபரி நிலமா இல்லையா என்று நிர்ணயிப்பதற்கு "ஆதரைஸ்டு ஆபீஸர்" போட்டு அவர் தான் விற்று விட்ட நிலம் சொந்த நிலம் என்றும், வைத்திருப்பது உபரி நிலம் என்றும் சொல்லி அதை அரசாங்கம் எடுத்து வினியோகிக்க வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தத்தைப் போட்டிருக்கிறேம். இப்படிப் போடுவதால் ஏழைகள், நிலத்தை வாங்குகிற ஏழைகள் ஏமாற மாட்டார்கள் என்பதற்காகப் போட்டிருக்கிறேம். இதிலே இப்போது நிலத்தை விற்றவர்களுக்கு இரண்டு அனுகூலங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் உபரி என்ற நிலங்களை விற்றதால் கிடைக்கக் கூடிய பணத்தோடு, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையும் போய்ச் சேருகிறது. இப்படி நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருப்பதால், இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேம். இப்படி நல்ல திருத்தங்கள் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அடிப்படையாக வைத்து, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தங்கள் கொஞ்சம் கடினமாக இருக்கலாம். இது கடுமையாகக் கூட இருக்கலாம். நிலச்சட்டம் என்ற பெயரில் பல நிலப் பிரபுக்கள் சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு தங்களிடம் இருக்கும் உபரி நிலங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிருர்கள். இதை அரசாங்கம் சட்டம் போட்டுத் தடுக்க முயற்சித்திருக்கிறது. இதை திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றல் சோஷலிஸத்தில் அவர்களுக்குத் திடமான நம்பிக்கை உண்டு என்று நம்புகிறேன். அவர்களின் சிரிப்பிலிருந்தே இந்த மசோதாவை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

<u>மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர்</u> : அவர் இரண்டு மூன்று சைசாகச் சிரிப்பார் (சிரிப்பு).

<u>மாண்புமிகு திரு. ப.உ. சண்முகம் :</u> எனவே இதை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

<u>மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர்</u> : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

"சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) ஆரும் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

*திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலே அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அந்த அதிகமான நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னல் அதை தாங்களே வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் மேலும் அதிக அனுகூலம் பெறுவதற்காகச் சிறிதுகாலம் வைத்துக்கொள்வதற்கோ தவருன முயற்சிகளைக் கையாண்டால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்தக் கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஒருவருக்கு 50 எக்கர் இருந்தால், அதில் 15 எக்கர் போக மீதி 35 எக்கர் இருக்கிறது, அல்லது 20 எக்கர் இருந்தால் 15 எக்கர் போக மீதி 5 எக்கர் இருக்கிறது. இதில் இன்னதைத் தான் அவர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், இன்னது தான் உபரி நிலம் என்று சொல்வதையும் கூட, பின்னல் வருகிற அதிகாரி தான் முடிவு செய்வார் என்பது தர்மமும் ஆகாது, நியாயமும் ஆகாது.

மாண்புமிகு திரு. ப.உ. சண்முகம் : நான் சொல்லியதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவருக எடுத்துக் கொண்டாரோ என்பதற்காக மீண்டும் அதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். ஒருவருக்கு 20 ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் நிலம் இருந்தால், அவர் எதை அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தார், எந்த நிலத்தை அவர் எடுத்துக் கொள்கிருர் என்பதில் அரசாங்கம் தலையிடாது. ஆனல் அதை அவர் விற்றுவிடுவாரேயானல் அந்த உபரி 5 எக்கரை விற்கிறபோது ஒரு ஏமாளி அதை வாங்கி விடுகிருன். அப்போது நிலச் சொந்தக்காரரிடம் 5 எக்கர் உபரி நிலம் எது என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னல், அவர் விற்றுவிட்டதையே சொல்கிருர். அதனல் வாங்கியவன் ஏமாந்துவிடுகிருன். நாம் சட்டப்படி கொடுக்கும் "காம்பென்சேஷன்" நிலச் சொந்தக்காரருக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, வாங்கியவன் நிலமும் போய், கொடுத்த பணத்தையும் இழந்து விடுகிருன். அந்த மாதிரி வாங்கியவன் ஏமாந்து போகாமல் காப்பாற்றுவதற்காக, நிலத்தை விற்றவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அல்ல, வாங்கியவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக, இந்தச் சட்டத்தின் ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இப்படிச் செய்து விடக் கூடாது—யார் செய்தார்கள் என்பதற்கு நான் போகவில்லை—. ஆனல் இப்படி அவர்கள் சட்டத்தின் ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதற்குத் தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகக் கூறியதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனல் அந்தச் சட்டம் எப்போதிருந்து அமுலுக்கு வந்திருக்கிறதோ அந்த நாளுக்கு பின் தேதியிலிருந்து இதை நிறைவேற்றுவது என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அனுபவத்தில் பல வருடமாகப் பார்க்கிருேம். ஒரு இடத்தில் உபரி நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள பல ஆண்டுகளாகிறது. இந்த நிலத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ள எவ்வளவு கால தாமதம் ஆகிறது என்பதை அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படித் தன்னிடம் இருக்கிற நிலம் போகிறது என்பதால், சில பேர்கள் நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டு வைக்கிருர்கள். அதைப் பல்வேறு ஜில்லாக்களில் பார்க்கிருேம். அப்படியில்லை என்று

1972 டிசம்பர் 14] [திரு .ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

சொல்லிவிட முடியாது. ஆகையினுல் அரசு உபரி நிலத்தை அதி விரைவிலேயே எடுத்துக் கொள்வதற்கு சாதனங்களை வைத்துக் கொண்டு காலா காலத்தில் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.*

திரு. எஸ். ஜயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, காம்பென்ஸேஷன் ஏதாவது விற்றவர்களிடமிருந்து கழிக்கிறது என்பது நியாயமில்லை. அவர்கள் அனுகூலம் அடையலாம். விற்றவர்களிடம் இருந்தால் தான் நாம் அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நியாயம் அது தான் காம்பென்சேஷன் கொடுக்கிறபோது, அவர் அனுபவித்த காலத்தை கழித்துக்கொண்டு கொடுக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். காம்பென்சேஷன் என்கிற க்ளாஸில் அது க்ளியராக இல்லை. அதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப.உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, காம்பென்சேஷன் எப்படி வருகிறதென்று கேட்டால், ஒருவருக்கு 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலம் எக்ஸஸாக இருக்கிறது, அதை அவரே அனுபவித்து வருகிருர், அதை விற்கவில்லை, அப்படி அதை அவரே அனுபவித்து வருகிற நேரத்தில் அதை அனுபவித்து வருகிறவர் அரசாங்கத்திற்குக் காம்பன் சேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் யார் என்ற விவரத்திற்கெல்லாம் போகவில்லை. இந்தக் காம்பன்சேஷன் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இந்தக் கால தாமதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே கொண்டுவந்து முன்பு நிறைவேற்றிய சட்டத்தில் ஒரிஜனல் சட்டத்திலிருந்த கால தாமதத்தைக் குறைப்பதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து போட்டிருக்கிறோம். 1½ ஆண்டுக் காலம் ஆகக் கூடியதாக இருந்தது. அதை 8, 9, மாதத்திற்குள் எடுக்கும்படியாக எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அதற்குத் தக்கவாறு நோட்டீஸ் போன்றவைகளின் காலங்களைக் குறைத்திருக்கிறோம். சென்ற தடவை கூட சட்டமன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. நடைமுறையில் சிக்கல்கள் வருகிற நேரத்தில் உபரி நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்குக் கால தாமதமாகிறது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும். கால வரம்பைக் குறைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த மசோதாவை, தலைவரவர்களே, ஏக மனதாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பி.ப. 5·00.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி:

"தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) ஆறும் திருத்த சட்ட முன் வடுவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 43/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை ஆகியவை, மன்றத்தின் முடி விற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, "சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) ஆறும் திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 43-72) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர்: மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :— "சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) ஆறும் திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 43-72) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்."

தீர்மானம் மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

* * *

(3) தமிழ்நாடு 1972ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்களின் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 44-72).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, "சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்களின் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 44-72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்களின் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித் துறையின் கீழ், பயிரிடும் குத்தகைத்தாரர் ஒருவருக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்னும் உச்ச வரம்பிற்கு உட்பட்டு, ஒரு பொதுப் பொறுப்புக் கழகம் தன் வசம் உள்ள 20 ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் நிலத்திற்கு மேலிருக்கும் நிலங்களை பயிரிடும் குத்தகைத்தாரருக்கு குத்தகை விட வேண்டும். பல

@86-19 பக்கங்களில் இணைப்பு III-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.